

En la mort d'un gran sabadellenc:

ANTONI FORRELLAD

Heus ací un sabadellenc singular que a l'acte del seu sepeli ha congregat una de les manifestacions de dol més nombroses que es recorden a la ciutat, i amb nodrida representació del Municipi i del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, quan poc solia fulgurar en els titulars de la nostra premsa abans que la mort l'hi catapultés.

Gran home, gran sabadellenc, gran català, es mogué sempre -cara al carrer- en discreta segona fila i, no obstant, impulsava i conduïa activitats múltiples i importants en els camps de la indústria, de la banca, de la cultura. No som només els seus conciutadans a dir-ho; la premsa catalana l'ha qualificat com un dels empresaris i financers més destacats de la nostra època.

Partint del seu títol d'enginyer industrial com a únic patrimoni bàsic, arribà a ser el creador d'una indústria metal·lúrgica -Unitat Hermètica- amb prop de 1.800 treballadors, i participà en altres diverses empreses industrials i bancàries. També fou un decisiu impulsor d'iniciatives culturals de signe eminentment català; una d'elles la Fundació Enciclopèdia Catalana, la presidència de la qual ocupava en morir. En l'àmbit local hem de destacar que durant la guerra civil (als seus 24/27 anys) va ser director de l'Escola Tèxtil i de la Industrial i d'Arts i Oficis; fundà i presidí, després, l'Associació de Dirigents Catòlics, fou president de la Caixa d'Estalvis de Sabadell a la qual impulsà un moviment de modernització; i va ser un dels puntals de la Fundació Bosch i Cardellach.

Hem deixat d'enumerar altres activitats d'Antoni Forrellad que han estat prou puntualment esmentades a la premsa amb motiu del seu decés, però senyalarem que en els darrers anys del franquisme ell va reunir a Sabadell un bon nombre d'amics de dife-

rents i fins oposades tendències per tal d'escoltar de boca de Jordi Pujol, la "bona nova" de la democràcia i mantenir un canvi d'impressions sobre l'obertura política que s'albirava.

Les seves qualitats humanes li encomanaven un concepte molt elevat de la vida social, en tant que ciutadà com en tant que empresari; aspecte, aquest segon, en què se'l pot considerar un innovador i un mestre.

S'ocupava de grans coses però no deixava per a altres les "petites" coses. Precisament la coltellada de la malaltia que en poques setmanes el va dur a la mort el trobà amb un projecte a les mans que personalment havia estructurat, a iniciativa pròpia, amb estudi de contingut i de finançament, per a la posta en marxa d'un òrgan de comunicació entre els membres de la comunitat parroquial de Sant Feliu -la seva-; així com el sorprengué també en plena organització de l'acte en què es lliurà a la senyora Gavarró el títol de "filla adoptiva de la Ciutat" (iniciativa en la qual ell havia estat el capdavanter). El matí en què sofrí el vessament cerebral havia de reunir-se a casa seva amb els altres components d'aquella comissió, la seva muller inclosa. De forma que no fou a temps de viure l'esplendorós apoteosi d'aquell procés que ell havia iniciat.

El senyor Forrellad era senzill i cordial de tracte, posseïdor d'una mesurada bonhomia i d'un intel·ligent sentit de l'humor; seré en el seu fer i amatent a tot i a tothom. Enemic d'ostentacions, no va tenir altre "luxo" que l'òpera i els concerts. Visqué sempre a Sabadell, com un sabadellenc més entre tots els altres. Va ser un autèntic senyor, sense que li fos necessari de marcar cap mena de barreira al seu entorn.

J.T.

És una gentilesa de

**"GALERIES
ROVIRA"**

Sant Pere, 22 Tel. 726 19 59
SABADELL